

Henkisyys yhteiskunnassa lähtee sinusta ja minusta

VELI MARTIN KEITEL

http://martinkeitel.net p.050-466 4756

Puhuvan Puun Lapset

www.martinkeitel.net/puhuvapuu

Koetko olevasi henkinen ihminen materialistisessa maailmassa? Jos vastaat kyllä, et varmaan ole tässä suhteessa mitenkään poikkeuksellinen. Oleellinen sana kysymyksessä on ”koetko”. Nimittäin et toki ole sen enempää henkinen kuin kukaan muukaan. Kaikki ihmiset ovat ensisijaisesti tietoisuutta, toissijaisesti kehoa. ”Henkisyys” ei määritä sitä, mitä ihminen on, vaan sitä, että hän asettaa henkisyysmaailmansa edelle - tai ainakin korkeampaan asemaan kuin keskiverto kaduntallaaja.

Miksi normiyhteiskunta sitten on materialistisesti painottunut? Johtuuko se siitä, että suurin osa yhteiskunnan jäsenistä on materialisteja? Nähdäkseni materialistiset kansalaiset eivät rakenna materialistista yhteiskuntaa vaan materialistinen yhteiskunta rakentaa materialistisesti ajattelevia kansalaisia. Tällainen yhteiskunta tukee kaikkein materialistisimpien yksilöiden menestymistä ja myös nousemista päättäviin asemiin. Henkistä arvomaailmaa kunnioittavat ihmiset eivät yleensä ole halukkaita menemään mukaan politiikan ja liikemaailman valtaperiin - vaikka juuri sitä vaadittaisiin, jotta yhteiskunnan arvot muuttuisivat henkempään suuntaan.

Näin siis järjestelmä pysyy ikään kuin itsestään paikoillaan. Yhteiskunnan muuttaminen henkemmäksi ei onnistu muuttamalla järjestelmää, koska muuttamista haluavat eivät viihdy sellaisissa asemassa ja tilanteissa, joista käsin muut-

taminen olisi mahdollista. Kuitenkin on aivan selvästi havaittavissa, että ainakin Suomessa yhteiskunta on muuttunut arvoiltaan selvästi pehmeämmäksi verrattuna vaikka 70–80-lukuun. Mistä muutos johtuu? Näkisin, että muutamme maailmaa yksinkertaisesti tekemällä yhä selkeämmin sisältämme lähteviä valintoja, sen sijaan että tekisimme kuten valtakulttuuri ”haluaa” meidän tekevän. Valtakulttuuri on epämääräinen käsite, joka loppujen lopuksi määrittäytyy sen mukaan, miten valtaosa ihmisistä toimii. Kaupallinen yhteiskunta taas tuottaa sellaisia tuotteita ja sisältöjä, joita valtaosa ihmisistä, valtakulttuuri, on halukas ostamaan. Tämä on yksinkertaista liiketoimintaa.

Toki liiketoimintaa on myös se, että valtakulttuuria ohjataan sellaiseen suuntaan, että sille saataisiin myytyä mahdollisimman paljon. Tämä on kuitenkin totta myös ”henkisessä liiketoiminnassa”. Jos ihmiset ovat valmiita ostamaan henkisiä tuotteita ja palveluja, silloin niiden tuottaminen on hyvää bisnestä. Henkisellä puolella kysymys on toki huomattavasti

selkeämmin juuri palveluista. Niinpä ostamalla ei-materiaalisia palveluja muutat bisnesmaailmaa pehmeämmäksi ja samalla ekologisesti kestävämmäksi. Materiaalisella puolella esim. luomutuotteet edustavat pehmeää arvomaailmaa. Niitä tuotetaan nykyään selkeästi aikaisempaa enemmän, koska ihmiset haluavat ostaa niitä - kysyntä ja tarjonta!

Jos 1900-luvulla henkistä elämää haluavat eristäytyivät halveksittavan materialistisen yhteiskunnan ulkopuolelle salaseuroihinsa ja luostareihinsa, 2000-luvulla henkisyttä haikailevien on aika astua rohkeasti valtakulttuurin sekaan toteuttamaan ja levittämään omaa arvomaailmaansa. Se on paitsi mahdollista, myös välttämätöntä elämän ja luonnon kannalta. Nykyään ei enää yleisesti nauteta enkeliin tai kummituksiin uskoville, itse asiassa se alkaa jopa olla tietyllä tavalla trendikästä! Siksi jopa julkkikset voivat avoimesti kertoa paranormaaleista uskomuksistaan ja kokemuksistaan. Meillä on vapaus olla niin hörhöjä ja hömpöpiä kuin haluamme.

Elämme individualismin nousun aikaa. Haluaisin rohkaista lukijaa olemaan oma itsensä, ilmaisemaan omia näkemyksiään ja arvojaan kaikkialla, missä liikkuu, kuluttamaan niitä palveluja, joita arvostaa. Ihmisten muuttuminen henkisesti tiedostavimmiksi on vääjäämätön tosiasia ja sitä mukaa myös maailman ja yhteiskunnan muutos. Velvollisuutemme ja etuoikeutemme Suomessa on lisätä tasa-arvoisuutta, henkistä tietoisuutta, ekologisuuutta, kestävä kehitystä. Parhaiten teemme sen elämällä sitä todeksi omassa elämässämme ja nauttimalla siitä - nyt kun siihen todella on mahdollisuus.

Empaattinen arkkitehtuuri tuo elämään inhimillisyyttä

MAARIT HOLTITINEN

Ihmiselle muodostuu usein lempipaikoja ja -rakennuksia, joihin on mukava mennä. Yleensä ne ovat monien muidenkin mielestä sympaattisia ja puoleensa kutsuvia. Mutta miksi valitaan joku pöytä kahvilasta, odotusaulasta, miksi joku tietty penkki puistosta? Jotkut rakennukset, huoneet, paikat, nurkkaukset, pöydät ja penkit vain tuntuvat mukavammilta kuin toiset. Niistä voi saada suorastaan ilon, mielihyvän ja merkityksellisyyden tunteita. Mistä sellainen sympatia syntyy? Mikä sen saa aikaan?

Sympatia voi syntyä tietynlaisesta valaistuksesta, värityksestä, mielekkästä ja elävästä muotoilusta, harmonisista ja ihmisen mukaisista mittasuhteista, elävästä dynamiikasta, aidon materiaalin kosketuksesta, miellyttävästä akustisesta ääniympäristöstä, tuoksuista. Jo osakin näistä voi jo riittää sympatian syntymiseen. Kaikista osatekijöistä yhteensä voi syntyä empaattinen kokonaisvaikutelma, paikan tunnelma. Sellainen ympäristö tuntuu tutulta ja omalta, siihen voi sisäisesti liittyä. Salutogeneesitutkimuksissa on todettu, että merkittävä tekijä ihmisen fyysisessä ja psyykkisessä terveydessä on tunne siitä, että kuuluu johonkin, ”sense of coherence”. Se voi koskea niin sosiaalisia ja kulttuurisia yhteyksiä, työtä ja kansallisuutta kuin myös fyysistä paikkaa. Empaattiseksi koettu ympäristö vaikuttaa ihmisen terveeseen olemisen- ja elämäntuntoon, voimavaroihin ja mielekkäisiin mahdollisuuksiin pyrkiä elämässä eteenpäin. Siinä ei kuitenkaan ole kyse ”wellnessistä”, hedonistisesta hyvinvointikulttuurista, vaan inhimillisestä omanarvontunteesta, joka antaa elämälle ihmisarvoisen pohjan ja voiman. Käsittelemällä elävänä, sielullisena ja henkisenä minä-olentona, joka kehittyä ajassa, on alku sellaiselle ympäristön suunnittelulle, jossa pyritään tietoisesti tukemaan ihmisen elämänvoimia ja henkistä kasvua. Arkkitehtuurista voi tulla materiaanpuettua sisäistä viestiä, informaatiota.

Nykyiset ympäristömme vaikuttavat usein melkopersoonattomilta, kylmiltä jaussein torjuvilta. Tilojenhan tulee olla kestäviä, yleispäteviä, monikäyttöisiä, helposti siivotavia, ja suunnittelua säätelee EU:n laajuisesti myös valtava määrä monenlaisia laatuun, turvallisuuteen tai energiansäätöön liittyviä säädöksiä ja vaatimuksia. Rakentaminen toteutetaan yleensä sellaisiin valmiiksi mietityn teknisin ja teollisin ratkaisuihin, joissa ei ole otettu huomioon luonnon omia, luonnon mukaisia toimintatapoja tai ihmis-

ten emotionaalisia turvallisuuden, läheisyyden ja miellyttävyyden tunteita. Ympäristön emotionaalinen miellyttävyys edellyttää mm. inhimillistä lämpöä, vaihtelevaa valaistusympäristöä sekä mahdollisuutta elää vuodenaikojen ja säänvaihtelun mukana muun luonnon myötä. Se edellyttää myös käyttäjäryhmien sisäisten erityistarpeiden tietoista huomioon ottamista. Inhimillisesti puhutteleva ja luonnonmukainen ympäristö on myös käyttökustannuksiltaan usein taloudellisesti edullinen.

Erityisesti päiväkotij- ja kouluympäristöjen kohdalla Rudolf Steiner painotti jo viime vuosisadan alussa lapsen kehitysvaiheenmukaisen ympäristön perustavanlaatuisuutta merkitystä. Ihmisopilliselta pohjalta tietoisesti luotu arkkitehtuuri voi toimia kasvattajana, kun se puhuu arkkitehtuurin kielellä samaa kuin opettaja luokassa. Päiväkoti-ikäisen, jäljittelemällä oppivan lapsen kohdalla arkkitehtuuri puhuu tahdolle. Silloin ympäristön tulee olla jäljittelemisen arvoinen, lempeän lämmin, aito ja elävän rauhallinen. Kouluikäisen lapsen kohdalla arkkitehtuuri puhuu tunteelle, pakottomalle moraaliselle ja omalletunnolle. Silloin ympäristössä on tärkeää luonteva kauneus. Lukioikäisessä ympäristössä vetoaa itsenäiseen, vapaaseen ja totuudelliseen ajatteluun. Kun lapsen aistit kohtaavat ympäristössään näitä laatuja, kun hänen sielunsa saa kehitykseen sopivaa ravintoa, se vastaa hänen ikäkauden mukaista olemisen tuntoaan, ja hän kokee ympäristön empaattiseksi ja mielihyvää tuottavaksi, jossa on hyvä olla ja opiskella.

Myös muiden kohderyhmien ympäristöissä, terveyskeskuksissa, sairaaloissa, vanhusten asumuksissa, työpaikoilla ja kodeissa, tietoisella sielullisten ja henkisten tekijöiden huomioimisella voidaan lopulta aivan samoilla kustannuksilla saada aikaan emotionaalisesti lämpimiä ja eläviä ympäristöjä, jotka tukevat ihmisen omanarvontunnetta ja terveyttä.

Ympäristön vaikuttavuuden merkitys on saanut myös biologisen perusteen, kun viimeaikainen neurobiologinen tutkimus on tuonut sille luonnontieteellisen pohjan. 1990-luvulla italialainen Rizzolattin tutkijaryhmä löysi nimittäin ihmisen aivoista erityisiä soluja, joita se alkoi kutsua peilneuroneiksi. Ne ilmenivät soluiksi, jotka peilaavat tarkkailemaamme toimintaa, tunteita, ajatuksia, kaikkea fyysistä ympäristöä, niin kuin kokisimme sitä kaikkea itse. Näin psykologian tunnistamat empatian, sympatian ja antipatian tunteet saivat yht-

äkkiä myös biologisen perustan. Empatia on siis suoraan ihmisen fyysiseen rakenteeseen pohjautuva tunne! Katsoessamme esimerkiksi toisen ihmisen kipukokemusta hänen leikatessaan vaikkapa haavan sormeensa, meidän aivoissamme aktivoituu juuri se sama alue, samat kipua kokevat peilneuroni kuin tuolla kipua kokevalla ihmisellä itsellään. Tutkijaryhmä havaitsi, miten ihmisen aivot simuloivat tällä tavalla kaikkea ihmisen ympärillään kokemaa. Ja mitä pienemmästä lapsesta on kyse, sitä välittömämmin tämä simulaatio päättyy suoraan tahtoon kokonaisvaltaiseksi fyysiseksi toiminnaksi, jäljittelyksi. Lapsen kasvaessa jäljittely alkaa rajoittua yhä enemmän vain sisäiseksi toiminnaksi, ja näin se terveellä aikuisella jää yleensä vain tunteen tai ajattelun tasolle. Tämä simulointi ja sisäisen jäljittelyn kyky on kaiken oppimisen perusta.

Peilneuronien löytäminen onkin kääntänyt ikään kuin nurinpäin sen käsityksen, että ihmisen minä, joka aistii ja kokee ympärillä olevia asioita, olisi ihmisen fyysisen ruumiin sisäpuolella. Konkreettisen käsityksen tästä ilmiöstä saa, kun ajattelee tuon havaitsevan minän olevan kaikkialla ulkopuolella, havainnon kohteissa, ja juuri aivojen peilneuroni tehtävä on saattaa ne ihmisen tietoisuuteen, tunteisiin, tahdon impulsseihin ja fyysiin tuntemuksiin. Näin ajateltuna voi alkaa nähdä ne valtavat mahdollisuudet, joita myös ympäristön tietoisella suunnittelulla voi olla erilaisten ihmisen toimintojen tukemisessa. Nimenomaan lasten ympäristöissä, päiväkodissa ja koulussa, vielä kokonaisvaltaisesti jäljittelemällä oppiva lapsi voi saada merkittävää tukea lapsuuden tarpeiden ja kehitysvaiheen mukaan muovatusta ympäristöstä.

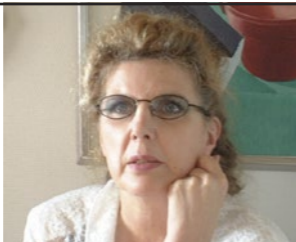
Maarit Holttinen kertoo lisää aiheesta Turun henkisen keskuksen illassa 16.2. Katso s. 3.

forum sauna
Tiesitkö, saunomalla säilyy ja perinnehoidoilla paranoo luonnollisesti!!
Yleinen sauna, kuppaus, turve, iilimato ym. hemmotteluhoidot.
Mervi Hongisto, 050-5885013, Tervetuloa
www.forumsauna.fi
www.saunan7salaisuutta.fi
www.saunaterapia.com

SÄTEILYLTA SUOJAAVAT TUOTTEET
Erja Tamminen Ay
www.sahkoilmassa.fi
09-291 8696

HOITOKEDAS ATRIUM
Rosen-hoito 65 €
p. 0408238154
tuula.kristiina@hoitokeidasatrium.fi
Yliopistonk. 27b A 7 Turku
www.hoitokeidasatrium.fi

Adamus Saint - Germainin
DreamWalkerDeath - koulu (DWD)
Tobiaksen seksuaalienergioiden - koulu (SES)
Tobiaksen enkelten matka (JOA)
www.dreamwalker-rita.fi
Lisätietoja:
Rita Forsberg - Kimura 050-5757753
email: rita.forsberg-kimura@pp.inet.fi

Reiki-kursseja Turussa
Usiun alkuper. menetelmä
Reikiopettaja Rita Forsberg-Kimura
Enkeli - kurssit
www.thetahealing-rita.fi
www.soulbodyfusion-rita.fi
www.reconnection-healing.fi
www.reiki-ritaforsberg-kimura.fi